hüüdsi nemä ärä, ja kui weel wanamoor tähtsuka liigi jõitis ja kiruwõst sälen rappuntas pagasi kõik pohete rahwas omoni kohete mant ärä wõtke kiäki jooi.

Ja kui tõrkis töiste kohtste mano jooi, ja pääl kohtsteja taplema wadkas, sattel wanamoor jälgist maha

Nüüd kui rahwas jo näge et wanamoori enamb täksu jälgän es ole lätsinä neina kõik juure pelgis ninn wäesemitsya tagasi ja löüsenä wanamoori wandrite kätwatt woast ninn panciwa ta jälle kirstu ja pesjinä kirstu saanedi raudnaeltya kinni et wanamoor enäwat wälja ei pääs.

Kui nemä seisku mano jaiwa, lätsinä kõik seisuka kummalat tamämä et ta neid wanamoori kiruwõst olli räsmis. aga selle aaja sees tulli jälgi woese meke sulane ja wõtt wanamoori kirstust wälja ja tõi kodo tagasi.

Ja pohete rahwas tulli seisust wälja ninn mattiwa tühjä kirstu maha jo tulliwa jis kodo.

Ent õõse läte waese meke sulane rikka meke aita ja sand see wiljast tühjs. ninn wei wanamoori rüä solwe pand nukka saigna ja tappe sun rükki täis.

Hommokn kui rikkas mees aitta läts ja see tühja lõhe ohwat ja weel wanamoori nukast sun rüdi täis, jis ütte rikkas mees wanaemä on kawast wälja tulnu ninn mo aitast kõik mo wilä ärä jõõnü, tulge nüüd kulla rahwanen kaema. nüüd tulli kõik rikka meke pere kaemä, ja olliga wanamoor sitten.

Nüüd wõtt rikkas mees wanamoori nukast ja and weel mõne lä wahwli selle eest et kõik wiljä olli ärä jõõnü. ninn tiiwä jis lõhe kirstu, pannina wanamoori kirstu. ja kinnitäwä jis weel kõwemine kirstu kaafe kinni kui ennt. ninn weiwa jis töist kõrda seisku mano ja esi lätsinä seisuste kummalat pallema et tiimõi wanna moori. enamb es lohes kodo wiljõ jõõnu

Aga sell aajol tulli jälgi waese meke sulane ja wõtt wana moori kirstust ärä ninn tõi kodo.

aga mattis rahwas mattiwa ja tõist kodoe tühja kirstu maha ninn kui öö jai. lõtz waese meke sulane rikka meke liha tõrdse mano kon rikkalt mehel tjeia ja kanta lihot jees olliwa ja tegi see täkjõs ninn pand wanamoori tõrdse kõrwale saisma. ja hatte sälya tõrtu weerst kinni ninn lam reil kammasta wahele.

Hommonga tulli rikkas mees üles ja ütles waica minnä

jälgi kaema, wahest om wanamoor midägi ka tämpä õõse ärä jõõnü ja ta löitisti ka temä liha tõrtu kõrwalt jaimoist ja lamba kinte hammaste wahel.

Nüüd wantus ja pesti ta wanna moori jo ütles seda es ja selle jo wiwälk et mo sinno kui ka ei olen ellist rawitsi. aga nüüd tulet ka weel õõse kui ka jo koola ollet ja tahat minno waeses jäwrä. oota ma saen kas ja weel tulet mulk kodo tagasi jõõma.

Jis tegi jo rikkas mees kolmo suntawa kirstu ennek wanab emäle pand temä sinno jis sõse ja wei mattuse pääle, wahest pääl wanamoori. pää otsast õrä. ja sand ütsä pihlapuuse puidaga jalgate wahele sinni ja matt jis moha ninn ütlel näüe ka jõõt enamb ei tule mulk kodo wiljõ ja liha jõõmä ninn es tule ka enõumb jest waese meke sulane jätt teda ja rahe

Ja nüüd olli waesel mehel weel rohkemp wilja ja liha kui rikkal mehel nü et temä waese mõne hä päiwä puudusehta elata. ninn sellel sulasel jai ka jo oma leiwä pala est külält orjatus jo aig jai täis ja sulane läte ärä, aga waene mees jäi iws omme lasta ninn naitsys õnnetuhult elama.

Se jutte olen minno ema sis suust kuulnu

3. Ants kuninga wäimees

Wanamoor wiis käskis osnol poojal Antsul jaanna taade upa istuta, ja kui poig olli ua istutanu jis ootiwa nemä juure ikatsejega kunas uba juures kasus, aga kui uba purempas saewi jei ei tiiä ka suri laun sga upa ärä, ja wiis käsk poojal õõse wahtma minna ja kui poig olli õ otsa wahtnu siis nemä poja sõest ka tulli upa jõõmä, ja poig ütles jänes tulli, ninn minna hirmuti temä ärä tagasi. ent wiis ütles pühäne tii päitse walmis ja mint teisel õõl jälki wahtma, kui jänes tule, jis wõtta kinni ja pane päitse pääle istu jälgä ja jõõa kodo.

Poig Ants tegi päitse walmis ja läte wahtma, kui jänes tulli hard lemi jänese kinni pand päitse pääle istu jälgä ja tahtse kodo jõõte, aga jänes jooks mõtsa siis Antsuka waiguke pümeheke mõtse sam Ants jäljest maha pillu ja jänes sõest ära pääsi

Nüüd olli Ants jääl mõtsan waani wahi jai jis wanaga ta edesi mõtsa mööda minema ja leitis ütte tühja puusa kotti